

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Bertvlphi Abbatis Cœnobij Bobiensis in Italia: ex ea quæ est apud
Ionam Monachum, eius contemporaneum. Floruit temporibus Honorij
Papæ: qui sedit Anno salutis 626. & sequentibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

trans regiones, diuini verbi semine vbiq[ue] ^{Venit Basilea} sparso, tandem Lutetiam Parisiorum appulit; s[ic]os. vbi diebus admodum paucis[us] nō sinè fructu ex- actis, superatis Pyrenæis montibus, peragrata- que Catalona, in Prouinciam reuersus est. Ibi ^{Preclara e-} tanta auditate, diuinis illius conciones exce- ^{im caciones.} pit populus, vt, facto ad eum concursu, quidā in mortis discrimen adducerentur. Diuina tan- dem dispensante clementia, cūm breui explē- set tempora multa, sanctus antistes in eo loco, qui Brimonio dicitur, annos natus trigesinta tres, ardentiū vi febrium correptus, anno sa- ^{Moritur an-} lutis 1297. 14. Kal. Septembris ē corporis vin- ^{ne etatis} culis, in cœlos migravit. Funus fuit festiu[m] gau- dio lachrymis mixto, Massiliæ, in Ecclesia fra- trum Minorum honorificè curatū; vbi, miri- ficante Domino sanctum suum, cæcis, surdis, claudis, mutis, paralyticis, hydropticis, cæteris ^{Miracula ad} que morbidis, præstantur remedia, ab eo, qui ^{sepulchrum} facit mirabilia solus, viuens & regnans per in- ^{eius.} finita secula, Amen.

VITA S. BERTULPHI ABBATIS ^{vide Tom 8.}
canobii Bobiensis in Italia: ex ea qua est apud ^{a mal. C. Bar-} Ienam Monachum, eius contemporaneum. Flo- renij.
runt temporibus Honorii Papæ: qui sedit Anne
salutis 626. & sequentibus.

Bertulphus claris admodū ortus nata- 19. Augu-
lib. beato Arnulpho Metensi Episco- a istius vita
po sanguine cōiunctus fuit. Cuīs pijs- habet Lectio
fimis vestigijs insistēs, posthabito patre, negle- 16. Augusti.
cto natali solo, spretis seculi pompis distri-
butis in egenos omnibus suis facultatibus,

nudus tulit crucem suam, & semetipsum abnegans, ad Bobiensē tandem Cœnobium feli
contulit: ibidemque sub obedientia venerandi
Abbatis b. Attalæ, Christo redemptori iugiter
militaturus sedem fixit. Porro increcentibus
cum tempore virtutum incrementis, egregius
jam & strenuus monasticæ regulæ ac religionis
ædificator & custos, cum pijs omnibus indies
charior & gratior euaderet, sacram ad populu
declamandi munus ei iniunctum fuit: quatenus
rudem plebeculam optimis moribus im
bueret, salutaribusque monitis ac doctrinis,
contra hæresim Arianam assiduò instrueret at
que muniret.

Exequutus id verò est venerabilis Pater con
finuis 13 annis pàto studio ac spirituali cum fru
ctu, ut beatq. Attala ex his seculi ærumnis ad ce
lestia regna euocato, omnium fratrum vocib.
animisque coniunctis paterni honoris succel
sor dignissimus declaratus sit atque assumptus.
Omnis autem bonis inuidus satanas, hand fe
rens tanti Patris proficuam electionem, nihil
non attentare, machinarique, quo mentis eius
tranquillitatem quodammodo conturbaret,
infestaretque. Et quidem excitauit in eis quen
dam Proclum, Cleronensis urbis Pontificem:
qui vt pientissimū Abbatem cum Cœnobij sup
plemento subiectum sibi faceret, omni nisi in
tendebat: vicinosque Pontifices, & alios quo
libet primates ad id peragendum muneribus
attentabat. Quin & *Ariouualdui Longobar
dorum tunc Arianum super eadem quoquere
adixit. Verum cum nihil aliud ab eo reponsi ac
cepisset, nisi vt ecclesiastico iure probaret, vtrū
COENU-

b. Illius vita
babet lector
10. Martij.

Concionator
præclarus S.
Bertulphus:

Fit abbas.

Patiens per
secutionem.

* al. Aring!
dua ex A.
riouualdui.

cœnobia procul ab urbibus sita, Episcopali de-
beant ministrari dominio: ille omnes quos po-
tuit suo intentui iungit.

Cumque hæc agerentur, unus aliquis ex au-
la clam Abbatii Bertulpho totius machinameti
seriem per internuncium manifestauit. Ille ve-
ro protinus experiendi gratia, quosdam de pue-
ris suis ad Regem direxit. Quibus ille inter a-
lia respondit: Non est meum sacerdotum cau-
sus discernere: quas Synodalis examinatio ad sum etiam
purum debet iudicare.] Enscitum sanè Regis, Ariani Ro-
quamvis Ariani responsum: quem imprudens Epis- gis.
copus aduersus monachos interpellavit. Ita plane
ad eo perspicuum est, semper sacra per homines sa-
cros, & Ecclesiastica per ecclesiasticos viros tracta-
ri debere; ut neque heretici ipsi Principes, tenebris
errorum offusi, id potuerint non vidisse: solis tempo-
ris huius cæcutientibus Nouatoribus; qui rebelles In Nouato-
fati sunt lumini: nam ne tanta luce ceruca vide-
re qua sunt omib[us] nota cogantur, crassa obstina-
tione, obductis mentis oculis, spontanea sunt caci-
tate percussi. [Porro sciscitatur illi qui à sancto
Abbate missi fuerant, verum Rex fautor esse
velit predicti Episcopi, an Abbatis sui. Ad
quod Rex, nequaquam se ait, illis fauere velle,
qui famulo Dei molestias alias aut iniurias
vellent irrogare.

*Explorat
meniem Re-
gis Abbatis.*

Postquam igitur vir sanctus Regem quam-
uis barbarum, & Arianae sectæ credulum, tam
humane de causa sua locutum fuisse cognouis-
set, poscit ut publico supplemento fultus, Ro-
manam ad Apostolicam fidem peruenire queat.

L1

Quo

Bertulphus Rōmam ve- nit ad Ponti- feem.

Res eius ge- stae cum Ho- norio Papa.

Laudes Ho- norij.

Priuilegia à sede aposto- lica iudicata Boiensis Cœ- nobio.

Egerotus s. Beru'phus.

Quo protinus impetrato, prospere itinere Rōmam perueniens, Honorium summū Pontificē adiit: ac occasionem ei aduentus sui patefecit. Antistes verò vt erat sagax animo, de industria quærit, quæ sit cōsuetudinis suæ regularis disciplinamè si forte errores monachi essent, s̄ueret illis, ab Episcoporū potestate dimouens. Ea aut ex Abbatē audita ac probè cognita, placuit Presuli, eam in pristino vigore cōseruan, ac solita libertate iugiter perfui. Per singulos dies exindè Abbatem conueniens, eum blanditer commonebat confortabatq; quatenus suscepiti laboris haud tēderet: at Arianam perfidiā Euangelico mucrone viriliter impugnare, omnemq; impietatē profligare admiteretur. Erat siquidem B. Honorius Pontifex, vigens cōfilio, doctrina clarus, dulcedine & humilitate polens: yndè latabatur se è gentibus tam insignē Patrem reperisse, cum quo dulcia de Catholica fide stabilienda & similibus liberè promerret eloquia. Quapropter prorsus ferre haud sustinens, citò ab eius consortio separari, per opportunè accidit, vt vehementi adinodum tunc existente æstu, B. Bertulphus longiores quā optarāt in vrbe cogeretur trahere moras.

Impertiit autem tandem B. Pontifex S. Bertulpho munera optata: priuilegia quippè sedis Apostolice: quatenus nullus Episcoporum in præfato cœnobio quolibet iure dominari conaretur. Sicq; Apostolica insuper munitū benedictione, ad propria cum suis in pace dimisit. Cum verò peracto aliquanto itineris spatio ad Bismantū Castrum venissent, tanta eum vis febrium oppressit, vt omnino morte præueniri

C^{ro}.

crederetur. Erat autem Vigilia passionis Beato-
rum Apostolorum Petri & Pauli. Atra porro no-
cte iam irruente, accersitum ad se fidissimum i-
tineris comitem Ionam, antè stratum suum per
totum noctis metam excubare iubet. Paret ille
quidem lubens Abbatis iussioni; verum nocte
cōcubia tantus eum sopor oppressit, ut sursum
caput attollere nō valeret: simili quoq; modo
eos qui circa tentorium sarcinas vel equos cu-
stodiebant. Cum eccē cælestis aulæ clauiger,
Apostolorumque Princeps Petrus, immēso co-
rulcus lumine, aduenit; ac super stratum ægri
Patrii astans: Surge, inquit, & flospes cum con-
uiatoribus tuis abscede. Eo autem inquirente,
quis esset, qui sibi talia iuberet, respondit: Ego
sum Petrus, cuius hodie clara in toto orbe ce-
lebrantur solennia. Et hæc dicens abscessit: At
vir sanctus timore percussus, sciscitur à Io-
na, num audisset vocem vel aspectum alicuius triab eodens
vidisset. Eo respondente, minime: Non cernis, approbatans.
inquit, fuluam lucē, vbi Petrus Apostolus per-
git? Tunc tandem agnoscens Ionas motuum
interrogationis eius, vix enixa precibus obti-
nere meruit, quatenus ei seriem admirandæ
panderet visionis.

Ceterū fuit & S. Bertulphus miraculorum
gloria illustris. Duos siquidem sexuis dæmonū
infestationibus vexatos diuina virtute omnino
purgauit. Alium quendam horrenda perfusum
lepra ita sanum reddidit, ut nē eius vestigium
quidem in homine appareret; adimplente vota
famuli sui præpotente Deo: qui est superadmi-
rabilis in sanctis suis.

VITA

Miraculis
Claret S.

Bertulphm.